

het vet att uti en del församlingar resterande kommunalutskylder kunna vara oredovisade i flera år, så synes det för mig som ett stadgande äfven i denna del är af behovet påkallad. Jag tager mig därför friheten vördsamt föreslå:

att Riksdagen måtte besluta, det första punkten af 70 § uti Kongl. Förordningen om kommunalstyrelse på landet den 21 Mars 1862 måtte få följande lydelse:

Öfver de skattskyldiga, som sina kommunalutskylder vid uppboördsstämman ej inbetalt och för hvilka kommunalstämman ej beviljat afskrifning, upprättar kommunalnämnden röstlängd, som inom två månader efter uppboördsstämmans afslutande skall till kronofogden i orten aflemnas; och åligger honom att de resterande utskylderna i vederbörlig ordning indrifva och inom tre månader från restlängdens emottagande till nämnden redovisa.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 22 Januari 1868.

P. U. Ljustin
från Wester-Norrlands län.

N:o 66.

Af Herr Harald Ericsson: Om tillägg till stadgandet i 12 § 1 mom. af Kongl. Förordningen den 21 Mars 1862, om kommunalstyrelse på landet.

Det råder knappt mer än en mening i landet om obilligheten af den kommunala röstgrunden, hvilken tillåter begagnandet af ett obegränsadt röstetal. Denna de förmögnares oinskränkta öfverlägsenhet har verkat ett stort och man kan gerna tillägga fullt berättigadt missnöje bland de lågt röstberättigade och bidrager i väsendtlig mån att motverka ett af de förnämsta ändamål, som med vår nya kommunal-lagstiftning åsyftas — väckandet och utbildandet af intresse för och deltagande uti kommunens allmänna angelägenheter. Afhjelpandet af eller mildrandet af detta missförhållande är därför af högsta behof påkalladt och hvarje förslag

dertill, isynnerhet om det kan verkställas utan rubbning af grunden för fyrk-
talsberäkningen, bör kunna göra sig förhoppning om ett välvilligt emottagande.
Då nu Kongl. Maj:ts nådiga Förordning om kommunalstyrelse på landet af den
21 Mars 1862 föreskrifver ett minimum af fyrktal för utöfvande af rösträtt i kom-
munalstämma, ligger den tanken nära att genom utsättande af ett maximum be-
gränsa den alltför mycket utsträckta rösträtten; och får jag i följd häraf föreslå:

att vid 1 mom. 12 § af ofvannämnde Kongl. Förordning, så lydande:
"Röstvärdet skall beräknas efter det en hvar åsatta fyrktal", tillägges:
"ege dock ingen röstegande rätt, vare sig på grund af eget fyrktal
eller af fullmägt denna rösträtt utöfva till högre belopp än en hundra-
dedel af kommunens hela röstetal".

Om remiss af min motion till det särskilta Utskott, som Kammaran be-
slutat för handläggande af motioner rörande kommunal-lagstiftningen, anhålles.

Stockholm den 24 Januari 1868.

Harald Ericsson.

N:o 67.

*Af Herr Henrik Hansson: Angående inskränkning i vederbörande in-
nehafvares dispositionsrätt öfver skogen å åtskilliga till skatte
omförda nybyggen.*

Lagstiftningen rörande öfverföring från krono till skatte af nybyggen inom
de Norrländska länen hade erhållit en allt friare rigtning i ändamål att underlätta
och påskynda deras öfverlåtelse från Kronan under full skattemannarätt.

Det var först genom Kongl. Maj:ts nådiga Förordning den 29 Juni 1866
ett steg tagits till inskränkning af den fria dispositionen öfver de till skatte om-
förda nybyggena, i afsigt att i någon mån söka hämma den förderfliga skogssköf-
lingen derå, genom de uti förordningen meddelade bestämmelserna att innehafvare
af skattehemman, som uppkommo dels af nybyggen, som hädanefter blefvo från
Kronan upplättna, dels af sådana äldre nybyggen, å hvilka byggnads- och odlings-